

επιστήμης. Ὁ πρῶτος τόμος τοῦ συγγράμματος, περιλαμβάνων τὰς «περὶ δικαίου καὶ πολιτείας θεωρίας, κατὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ φιλοσοφικὴν αὐτῶν πρῶτον καὶ ἀνάπτυξιν», δημοσιεύεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Κατὰ τὸν καθαρισμόν τοῦ κατὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Πειραιῶς μέρους τοῦ λιμένος, τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Βούρκος» ἢ «Λίμνη» (καὶ ὑπὸ ἐσφαλμένην τὴν ὀνομασίαν τῆς Ζέας παρὰ τοῖς τὰ πάντα εὐκόλως ὀνοματοθετοῦσιν) ἀνευρέθη ἐν τῇ θαλάσῃ ἱκανῶς καλὸν εἶδημα. Εἶνε δὲ τοῦτο παῖς, μακρὰν εἰς βοστρύχους καταπίπτουσαν ἔχων κόμην, δεδεμένην ταινίᾳ λεπτοτάτῃ, ἀνακεκλιμένος ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, τῆς μόνης μετὰ τοῦ πηγῆως ἐκ τοῦ ἄλλου συμπλεγματος σωζομένης, γυμνὸς τὰ ἄλλα, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ τῶν γονάτων καὶ ἐξῆς, καλυπτομένων ὑπὸ ἱματίου, γυμνοῦς καταλείποντος τοὺς ἄκρους πόδας. τοῦ μὲν δεξιῶ τῶν ὁποίων ἐλλείπουσι δύο δάκτυλοι, τοῦ δ' ἀριστεροῦ ἀποκεκομμένοι σῶνται τὸ ἀπὸ τοῦ μεταρρίου μετ' ἀποτετριμμένων τῶν δακτύλων. Τὴν κεφαλὴν στρέφει ἀριστερὰ καὶ ἄνω πρὸς τὸν βασιτάζοντα ἀποβλέπων, τῶν δὲ χειρῶν, ἀπὸ τοῦ βραχίονος ἐγγὺς τοῦ ὅμοιο ἀποκεκομμένων, ἡ μὲν δεξιὰ φαίνεται ὅτι πρὸς τὸν φέροντα διευθύνεται, πρὸς σῶμα δὲ τὴν κυλινδρικήν ἢ ἑτέρα, ἐγγὺς τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς κείμενον, ὃν δὲ πιθανῶς λείψανον κέρατος τῆς Ἀμαλθείας, ὡς ἐκ τοῦ ὅλου σχήματος φαίνεται. Ἐκ τῶν ἀνευρεθέντων τεμαχίων ἱματίου κατὰ τὸ αὐτὸ, ἀνηκόντων εἰς τὸν ἄνδρα τὸν φέροντα τὸν παῖδα, τεινόμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἐκεῖ που ἦσαν καὶ ἄλλα μέρη τοῦ λοιποῦ σώζονται καὶ καλὸν θὰ ᾔτο νὰ γείνη τελειότερα ἔρευνα.

Ἐν τῇ λιμένι ἐπίσης ἀνευρέθη ὁμοίος τοῖς πρὸ ὀλίγου ἐν πυραμίδος σχήματι εὐρεθεῖσι λίθοις, οἵτινες ἄγκυραι ὑπολαμβάνονται, ἀλλὰ πολὺ μεγαλειότερος τούτων καὶ μετὰ μεζέκτος τῆς κυλινδρικής ἀπὸ ἑδρας εἰς ἑδραν ὀπῆς. Οὗτος φέρει καὶ ἐπὶ τῆς ἄνω τετραμμένης ἐπιφανείας σιδήρον ἔγγεγομωμένον μολύβδω καὶ διήκοντα πρὸς τὰ κάτω μέχρι κυλινδρικής ὀπῆς.

Καὶ κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος ἀνευρέθησαν κείμενα ἤδη ἐν τῇ μουσείῳ Πειραιῶς εἴκοσι καὶ τρία τεμάχια ἐνεπίγραφας, ἐπιτυμβίων στηλῶν μέρη, τινὰ καὶ μετ' ἀναγλύφων, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων δημοσιεύθησονται ἐν τῇ τοῦ μηνὸς τούτου φυλλάδιῳ τοῦ «Παρνασσού».

Ἐν Πειραιεῖ, τῇ 29 Μαρτίου 1881.

(Ἐφημερίς.)

Γιάκ. Χ. Δ.

ΒΙΒΛΙΑ

2339. Ἑστία. Ἐδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Γ'. Τόμος ΙΑ', 5 Ἀπριλίου 1881. Ἀριθ. 275 (223). Λεπτὰ 210. Ἀθήναι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας». ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ ἱατρός Ἀντωνίου [Μυθιστορία Ι. Ρουφφίνη. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου. — Αἱ ἐφημερίδες ἐν Ἀγγλίᾳ. — Περὶ εὐθετήσεως τῆς κόμης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. — Ἡ μονόφθαλμος ὑπερέτρια. — Κύκνειον ἄσμα. — Αἱ πλεκταὶ κνημίδες. — Μία εἰκὼν τοῦ Δελακροά. — Ἡ ἀγιογραφία ἐν Ρωσίᾳ. — Τὰ μαγεῖα τοῦ λαοῦ ἐν Πετροπόλει. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀληθείαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑδδομάδα.

2340. Ὁμήρου Ὀδυσσεύς. Ἐμμετρος μετάφρασις Ἰακώβου Πολυλά. Τεύχος τέταρτον, περιέχον τὰς βραχυδίας Τ-Ω. Ἐν Ἀθήναις, τύποις «Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας». 1881, 8^{ον}, σελ. 85.

2341. Ἀθηνᾶ ἢ πρὸς τῷ Βαρβακείοῳ (μετὰ πίνακος) ἀπὸ Ἰακώβου Χ. Δραγάτη, καθηγητοῦ ἐν Πειραιεῖ (Πωλεῖται διὰ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἑλένης Τζάνη. Ἀθήναις. Τυπογραφεῖον «Ὁ Παλαμῆδης», 28, ὁδὸς Ἀγίου Μάρκου, 1881, 8^{ον}, σελ. 16.

2342. Πραγματεῖα περὶ εὐθύνης τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ὑπουργῶν, ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρσενίου, διδάκτορος τῆς νομικῆς καὶ δικηγόρου ἐν Ἀθήναις. Τεύχος δευτέρον. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Ἰω. Κουδέλου καὶ Α. Τρίμη. Ὀδὸς Πραξιτέλους, 11, 1880, 8^{ον}, σελ. 376. [Ἐκ τοῦ προλόγου τῆς ἀξιολόγου ταύτης συγγραφῆς ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα: «Ἀσχολούμενος ἀπὸ πολλῶν ἑτῶν εἰς πολιτειολογικὰς με-

λέτας, ἐνόμισα ὅτι μοι ἐδίδετο εὐκαιρία νὰ χρησιμοποίησω ταύτας ἐπ' ἀγαθῷ, ἀναλαμβάνων τὴν συγγραφὴν τῆς παρούσης πραγματείας. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν εἰσάσας, ἀνέβρεπε νὰ ἐπιχειρήσω τοιοῦτον δύσκολον ἔργον, ἐν τῇ ὅμως ἀπεφάσισα νὰ πράξω τοῦτο, ἀναλογισθεὶς ὅτι ὦφειλον ν' ἀποβλέψω εἰς τὸν σκοπὸν καὶ ὅχι εἰς τὸ ἀποτέλεσμα. Νομίζω ὅτι εὐρίσκειαι ἐντὸς τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ εὐπρεποῦς, ἀνὰ μετὰ θάρρους εἶπω ὅτι εἰργάσθην εὐσυνειδήτως. Ὅτι ἐξηγοῦμαι ἀπ' ἐμοῦ πρὸς εὐδωσίαν τοῦ σκοποῦ μου ἔπραξα. Ἡ παρούσα πραγματεία ἐμπεριέχει πολυτέτη ἔργασιν, ἀτρύτους κόπους, ἐν γένει πᾶν ὅ,τι αἱ δυνάμεις μου ἠδύνατον νὰ συνεισφέρωσιν. Ἄν ὁ σκοπὸς ἐπετεύχθη ὁλοσχερῶς ἢ ἐν μέρει, περὶ τούτου θὰ κρίνωσιν οἱ ἀναγνώσται ἐκ τῆς μελέτης τῆς πραγματείας μου. Δι' ἐμὲ ἤθελεν εἶναι μεγάλη εὐτυχία, ἀμείδουσα πάντας τοὺς κόπους μου, ἂν ἡ παρούσα πραγματεία ἤθελε δώσει τὴν πρώτην ὥθησιν εἰς ἐμδριστεράς συζητήσεις τῶν παρ' ἡμῖν πολιτειολόγων, αἵτινες ἤθελον διαφωτίσει ὑπὸ πάσας τὰς ἐπὶ ὁφείας τὸ σπουδαῖον καὶ δύσκολον ζήτημα τῆς ὑπουργικῆς εὐθύνης, διδάσκουσαι καὶ ἐμὲ περὶ τῶν ἐσφαλμένων γνώμων, τὰς ὁποίας τυγὼν ἀντεπροσώπευσα ἐν τῇ παρούσῃ πραγματεῖᾳ.

Ὅπως καταστήσῃ τὴν παρούσαν πραγματείαν μου ὡρελμωτέραν δὲν περιωρίσθην μόνον εἰς τὴν δογματικὴν ἐρμηνείαν τοῦ θεσμοῦ τῆς ὑπουργικῆς εὐθύνης, ἀλλὰ προσέταξα ἱστορικὴν τινὰ εἰσαγωγὴν περὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς εὐθύνης τῶν ἀνωτέρων ἀρχόντων ἐν γένει. Καὶ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ δὲ ταύτῃ ἐνδιέτριψα πλεονέκτον εἰς τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἱστορικῆς ἀναπτύξεως τοῦ θεσμοῦ τούτου ἐν Ἀγγλίᾳ, τῇ κοιτίδι ταύτῃ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος.

Ἐξ ἑτέρου, ἀναπτύσσων δογματικῶς τὸν θεσμὸν τῆς ὑπουργικῆς εὐθύνης, οὐ μόνον ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὰς γνώμας τῶν σπουδαιοτέρων ἐκ τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συγγραψάντων δημοσιολόγων, πάντας σχεδὸν τῶν συνταγματικῶν χάρτας τῶν νεωτέρων πολιτειῶν καὶ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν νόμους, ἀλλὰ καὶ μετ' ἐμπειρίας συνέλεξα πᾶν ὅ,τι ἐν Ἑλλάδι ἐλέγχθη ἡ ἀπερασάθη σχετικὸν πρὸς τὴν εὐθύνην τῶν ὑπουργῶν. Τὰς ἐν τοῖς ἀξιολόγοις συγγράμμασι τῶν κκ. Σαρπιδόλου, Διομήδους, Κυριακοῦ, Ῥοντήρη καὶ Φλογαίτου ἀπαντωμένας γνώμας καὶ θεωρίας, τὰς ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐθνοσυνελεύσεσι καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ βουλῇ λαβούσας χώραν συζητήσεως, τὰς ἀξιολόγους ἀγορεύσεις τῶν βητόρων τῆς βουλῆς καὶ τῶν ἐθνοσυνελεύσεων, τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐδικῶν δικαστηρίων καὶ τὰς ἐνώπιον αὐτῶν γενομένας συζητήσεις, τὰς ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐφημερίσι δημοσιευθείσας σχετικὰς διατριβὰς καὶ τὰς ἐν τῇ ἀξιολόγῃ περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν νομοσχέδιον τοῦ κ. Χ. Τρικούπη ἐμπεριεχομένας γνώμας εὐρίσκεισιν οἱ ἀναγνώσται συνελεγμένας μετ' ὑπομονῆς ἐν ταῖς ὑποσημειώσεσι τοῦ δογματικοῦ μέρους. Τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐθεώρησα ὡφελίμων καὶ ἀναγκαίαν, ἀφοῦ ἡ πραγματεία μου εἶναι προσωπικήν νὰ χρησιμεύσῃ εἰς Ἑλλήνας»].

2343. Ἐγχειρίδιον χειρουργικῆς ἐν πολέμῳ Oscar Heyfelder, ἀρχιάτρου τοῦ ῥωσικοῦ στρατοῦ. Ἐκ τῆς γαλλικῆς μεταφράσεως τοῦ ἱατροῦ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ Α. Rapp μεταγλωττισθὲν ὑπὸ Ὀρέστου Α. Κροκίδα, ἱατροῦ Α' τάξεως, διευθυντοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου Χαλκίδος. Βιβλίον πρῶτον. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ. Ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ πανεπιστημίου, 1881, 12^{ον}, σελ. 10^{ον} καὶ 201. Τιμὰται τεσσάρων νέων δρ. [Περὶ τοῦ ἐγχειριδίου τούτου, οὗ τινος ἱκανὴ σύστασις εἶνε ἡ εἰς τὴν γαλλικὴν μετάφρασιν αὐτοῦ, γενομένη κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ τοῦ ἐπιτελείου τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ὁ Γάλλος μεταφραστὴς γράφει τὰ ἐπόμενα: «Τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ Δ^{ου} Ο. Heyfelder, σύντομον, πρακτικώτατον, καὶ περιέχον πάσας τὰς ἐπιβεβησάντας προόδους ἀπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου, παρουσιάζει σὺν τοῖς ἄλλοις τὸ πλεονέκτημα, ὅτι, πλὴν τῆς στρατιωτικῆς χειρουργικῆς, τῆς λοιπῆς ἱατρικῆς, καὶ τῆς θύεινικῆς, οὐδὲ τὰ τὸν ὁργανισμόν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θύεινικῆς ὑπηρεσίας ἐν πολέμῳ παραλείπει»].

2344. Ἰω. Σταματέλος. Βιογραφικὴ ἀφῆγησις καὶ λόγοι ἐκφωνηθέντες εἰς τὴν κηδείαν καὶ εἰς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ. Ἐν Ζακύνθῳ, τύποις Σπ. Ν. Καποκεφάλου. 1881, 8^{ον}, σελ. 19.

2345. Le plus malheureux article du Traité de Berlin par J. N. T.—Paris, imprimerie de Ch. Noblet, 13, rue Cujas. 1881. In 8^{ον}, P. 16.